

CONTACTE:
obliduosdenosaltres@gmail.com
+34 619685221
www.oblidosdenosaltres.com

AMB LA CLAREDAT AUGMENTA EL FRED

Un espectacle de **Pep Tosar**
basat en el llibre *Els meus premis*,
de **Thomas Bernhard**

EL DARRER BERNHARD CONTRA EL MÓN

Una ironia brillant i una desesperança profunda són els elements essencials en l'escriptura del novel·lista i dramaturg Thomas Bernhard, l'última obra del qual, *Els meus premis*, inspira aquest muntatge.

El seu és un món fascinant on no hi falta l'humor, però darrere d'aquest humor s'amaga sempre una mirada fosca i desesperada sobre la cultura i, en definitiva, sobre l'existència mateixa. Thomas Bernhard no va vacil·lar mai a furgar en les ferides humanes per tal d'estudiar-ne l'abast, tant en peces teatrals tan dures com *Ritter*, *Dene*, *Voss* com en novel·les com *Correcció*, per esmentar algunes de les seves creacions.

La darrera obra que va deixar llesta per publicar és *Els meus premis*, nou relats on la creació literària i la vida de l'autor troben sovint punts de connexió. D'aquestes històries parteix Pep Tosar per parlar de l'obra i l'existència mateixa d'un escriptor que, curiosament, odiava els premis i que, tot i no refusar-los ni negar-se a rebre'n la dotació, sovint irritava els qui li havien concedit amb els seus àcids discursos d'acceptació.

FITXA ARTÍSTICA

Direcció:

Pep Tosar

Dramatúrgia:

Evelyn Arévalo i Pep Tosar

Traducció:

Clara Formosa

Intèrprets:

Imma Colomer, Pep Tosar i Evelyn Arévalo

Espai escènic i vestuari:

Evelyn Arévalo i Pep Tosar

Disseny de la il·luminació:

Pep Tosar

Tècnic de llum i vídeo

Sergio Roca

Tècnic de so

Jonbi Belategui

Producció:

Oblideu-vos de nosaltres

Ajudant de direcció:

Evelyn Arévalo

Una producció de Grec 2013 Festival de Barcelona i Oblideu-vos de nosaltres.

«És una qüestió de si seguir, seguir sense miraments, o de detenir-se, de deixar-ho estar. És una qüestió del dubte, de la desconfiança i de la impaciència. Gràcies a l'acadèmia, i gràcies per la seva atenció.»

Fragment del discurs de Thomas Bernhard a l'entrega de premis Georg Büchner.

Pep Tosar s'aproxima en aquest espectacle a la figura i l'obra d'un autor clau en la història de la literatura europea contemporània per proposar-nos la seva mirada particular a través de les paraules del mateix Bernhard.

NOTA DEL DIRECTOR

Fa uns anys, quan vaig escriure Molts records per a Ivanov vaig incloure a l'obra un petit fragment procedent del discurs que Thomas Bernhard va pronunciar davant l'acadèmia el dia que li entregaven el premi Georg Büchner. Un discurs inclòs a l'epíleg del llibre publicat pòstumament el 2009, Els meus premis, del qual parteix la nostra operació dramàtica.

Bernhard, com deu saber qualsevol dels seus lectors, té la condició d'additiu. I això que la seva no és una obra breu. Hi deu haver més d'una manera d'explicar aquesta força additiva. Per mi, una de segura és el sentit de l'humor. L'ús que Thomas Bernhard fa del sentit de l'humor. D'una banda, les seves narracions, i també el seu teatre, contenen personatges posseïts per una profunda desesperació, infelicitat i desesperança. Sovint hi trobem reflexions que proporcionen una mirada cap a allò més íntim de nosaltres mateixos, terroríficament demolidora. Només cal fer un cop d'ull als seus títols: Formigó, Tala, Trastals, El malaguanyat, Extinció... Però crec que el que fa aquesta fosca narrativa bernhardiana tan additiva és la ironia amb què l'expressa l'autor. Segurament aquesta mirada críptica i desesperançada sobre la cultura i sobre el fet d'existir, en definitiva, es converteix, per increïble que pugui semblar, en "optimista" quan Bernhard la dispara de manera brillant des del seu sentit de l'humor.

Em queden encara alguns títols per llegir de l'obra de Bernhard. En la vida que em veig obligat a portar, cada vegada em queda menys temps per llegir només pel plaer de fer-ho. Era, doncs, el 2009 quan vaig viure la divertidíssima experiència de llegir Els meus premis per primera vegada. En aquell mateix moment vaig decidir que, una vegada més, convocaria el teatre per a recrear i revivir aquella experiència i compartir-la amb el públic des de l'escenari. I així va ser. L'Evelyn i jo vam transportar el llenguatge literari del text original al llenguatge del teatre. Què bé ens ho vam passar! Vam fer la proposta a la Imma Colomer i, el juliol de 2013, dins la programació del Grec d'aquell any, vam estrenar Amb la claredat augmenta el fred, així vam titular la nostra experiència dramàtica entorn de Bernhard. Vam fer quatre representacions a l'Espai Lliure, de Montjuïc. La crítica i el poc públic que va poder venir durant aquells quatre dies a l'espai més petit del Teatre Lliure, van celebrar molt l'espectacle. Poc després faríem temporada al Teatro de la Abadía, de Madrid, i també visitaríem Buenos Aires i Montevideo. Ara el Teatre Romea ens dona l'oportunitat de recuperar l'espectacle i presentar-lo degudament a Barcelona, la ciutat que el va finançar. Per a nosaltres és un goig i una gran satisfacció poder tornar fer l'obra en català i convidar el públic a contagiar-se d'aquesta sana i divertidíssima addició que Thomas Bernhard provoca en nosaltres.

LA COMPANYIA / **OBLIDEU-VOS DE NOSALTRES**

L'equip que impulsa el projecte, l'any 2009, ens considerem observadors atents i preocupats per la conducta humana en els diferents contextos socials i culturals, el que ens porta a reflexionar estèticament, teatralment, sobre la diversitat de la condició humana i a projectar sobre el públic aquesta reflexió sobre la complexitat de l'existència. Aquesta és la matriu que ens uneix i aquesta circumstància s'evidencia en la selecció de textos, en els llenguatges utilitzats, en els instruments que considerem que s'han d'utilitzar en el teatre... Estem interessats en un teatre on el compromís amb la paraula generi una elegància sòbria i concedeixi, en primer pla, la importància dels continguts, l'experimentació textual i la poesia. Aquest són alguns dels muntatges teatrals de la companyia:

2009- Molts records per a Ivanov. Direcció i dramaturgia: Pep Tosar. Estrena: Teatre Principal de Palma

2010- Nocturn, a partir de Réquiem i altres novel·les d'Antonio Tabucchi. Direcció i dramaturgia: Pep Tosar. Estrena: Círcol Maldà

2011- Tots aquests dois, a partir de la vida i l'obra de Guillem d'Efak. Direcció i dramaturgia: Pep Tosar

2011- Oblideu-vos de nosaltres, a partir de l'obra de Tadeusz Rozewicz. Direcció i dramaturgia: Evelyn Arévalo. Estrena: Círcol Maldà

2012- El mestre i Margarita, de Mihail Bulgàkov. Direcció i adaptació: Pep Tosar. Estrena: Fest. Temporada Alta

2013- Amb la claredat augmenta el fred, a partir de Els meus premis, de Thomas Bernhard. Adaptació: Pep Tosar i Evelyn Arévalo. Direcció: Pep Tosar. Estrena: Festival Grec 13

2015- Federico García, a partir de la vida i l'obra de F. G. Lorca. Dramaturgia: Pep Tosar i Evelyn Arévalo. Direcció: Pep Tosar. Estrena: Festival Grec

2016- Qui bones obres farà, de Pep Tosar a partir de L'Hort dels cireres, d'Anton Txèkhov. Estrena: Teatre Nacional de Catalunya

2019- Carrer de Txernòbil, a partir del llibre "La pregària de Txernòbil" d'Svetlana Aleksievitx. Direcció: Joaquim Armengol. Estrena: Sala La Planeta i temporada a l'Escenari Brossa

2020- La ciutat llunyana, d'Evelyn Arévalo. Direcció: Evelyn Arévalo. Estrena: Lluïsos d'Horta

2021- El Fingidor, a partir de la vida i l'obra de Fernando Pessoa. Dramaturgia: Pep Tosar i Evelyn Arévalo. Direcció: Pep Tosar. Estrena: Festival Grec

2021- Sonetos del amor oscuro; Recital a partir de l'audiollibre de Pep Tosar i Joan Arto sobre els Sonetos de Lorca. Estrena: La Fornal, Manacor

2023- El regne de les dones. Direcció: Joan Fullana. Estrena: La Cate Figueres. Temporada 2024 a Dau al Sec.

CURRÍCULUMS

Llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre l'any 1985.

A finals dels 80, treballa al Teatre Lliure en muntatges de Pere Planella, Josep Muntanyès o Fabià Puigserver com Maria Stuard, Paraula de Poeta: Blai Bonet, El manuscrit d'Ali Bei, Titànic 92, D'Arenys a Sinera...).

Als anys 90, amb Calixto Bieito, Teresa Vilardell, Tamsing Townsend o John Strassberg, al Mercat de les Flors, en muntatges com La noche de El Dorado, La Gavina, La tempestat, Macbeth o Galileo Galilei.

Treballa com a ajudant de direcció al teatre Maria Guerrero, amb l'espectacle La comedia sin título, de Federico García Lorca, dirigit per Lluís Pasqual, Madrid-1988.

Amb Lluís Massanet i Xicu Masó funda la companyia Teatre de Ciutat, amb qui produeix i protagonitza Sa història des senyor Sommer, Premi especial de la crítica 1994, a partir de la novel·la de Patrich Süskind; Réquiem, (Grec-1997) i Revés, (Teatre Lliure, Febrer de 2002,

Teatro de la Abadía, juny de 2002) a partir dels contes del llibre del mateix títol de l'escriptor italià Antonio Tabucchi.

I el 2003, de nou al Teatre Lliure, El Mestre i Margarita, Premi de la crítica y Premi Butaca al millor espectacle y finalista en els premis MAX al millor espectacle revelació. I, finalment, Al vostre gust de William Shakespeare, espectacle inaugural del Grec-2005.

Per una altra banda, ja en solitari, escriu, produeix, dirigeix i protagonitza els següents espectacles: La casa en obres (Grec-1998 / Romea 1999), Premi especial de la crítica, a partir de la vida i l'obra del poeta mallorquí, Blai Bonet. Esquena de ganivet (Grec-2004 / Sala Muntaner 2004), Premi de la crítica Serra d'Or al millor espectacle, finalista en els premis MAX, pel millor espectacle revelació. Somnis de somnis (Sala Muntaner-2006), a partir del llibre de relats del mateix nom, d'Antonio Tabucchi. Molts records per a Ivanov (Teatre Principal 2008 / Círcol Maldà-2009), Premi de la crítica a la millor direcció, una peça original, inspirada en l'Ivanov, d'Antón Chéjov. I Nocturn (Círcol Maldà-2009), una dramatúrgia a partir dels llibres d'Antonio Tabucchi: Rèquiem, Els volàtils del beat angèlic, Petits equívocs sense importància, L'àngel negre y S'està fent cada cop més tard.

Els seus últims treballs teatrals, en els que també ha participat com actor, són Tots aquests Dois, a partir de la vida i la l'obra del poeta y cantant mallorquí, Guillem d'Efak, (Nominat a millor

espectacle als Premis Butaca i estrenat en al Círcol Maldà). Una adaptació de El Mestre i Margarita que va produir i estrenar el festival Temporada Alta y Amb la claredat augmenta el fred, a partir del llibre pòstum Els meus Premis, de Thomas Bernhard, que s'estrenà al Festival Grec i fou considerat per la premsa com un dels millors espectacles del festival. A l'octubre del 2014 es va veure al Teatro de la Abadía, a Madrid. Federico García, GREC 2015, a partir de la vida i l'obra de Federico García Lorca. Qui bones obres farà, text propi a partir de l'Hort dels cirerers, d'Anton Txèkhov.

En cine, ha treballat com actor en més de 30 pel·lícules (Pa negre, Miquel Bauçà, el poeta invisible, totes dues dirigides per Agustí Villaronga. Lasa y Zabala, de Pablo Malo o La Salazón, de Jesús Font, entre d'altres). També ha participat en diverses series de TV3, Tele 5 y TVE. Destacarem el seu personatge, Collado, en la sèrie Crematorio de Canal+. En els últims anys ha participat en produccions internacionals com Little birds, per a Sky tv; Mincemeat, per la BBC o Cannabis, per Canal Arte de França.

Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona (1970-1973). Co-fundadora de la Companyia Els Comediants (1973, 3 anys). Co-fundadora del Teatre Lliure (1976-1986). Interpretacions teatrals: Entre moltes d'altres: Una vella, coneguda olor de Josep M. Benet i Jornet. Dir. Sergi Belbel. TNC- CAET. 2011; Els cal·lígrafs de Núria Perpinyà. Dir. Oscar Sánchez. 2010; Vida privada de J.M. de Sagarra. Dir. Xavier Albertí, al Teatre Lliure.

La plaça del Diamant de Mercè Rodoreda. Adaptació de Josep M. Benet i Jornet. Dir. Toni Casares. TNC. 2007; La finestra tancada d'Agustí Vila. Dir. Carme Portaceli. Teatre Lliure. 2005; Morir de Sergi Belbel. Dir. Sergi Belbel. Teatre Romea. 1998; Càndid de Leonard Bernstein. Dir. Xavier Albertí. 1996; No havies d'haver vingut de Feliu Formosa. 1991.

Direcció teatral: La paraula a la boca, evoca. 2013; Afterplay de Brian Friel. 2013; Un estiu amb les amigues de Rosa-Victòria Gras. 2012; José Matias de Luísa Costa Gomes. 2011; Pandemònim de Màrius Sampere. 2011; Poemusa-1. 2011; Contaminació de Josefa Contijoch. 2009; 1908, punt de partida. Creació pròpia. 2008; Sargit. Poesia. 2007; La màgia d'en Calders. 2005; Poesia per als vianants. 2005; El parxís màgic. 2002; De la cadira al bressol. 1996; Persistència. 1995.

Televisió: Entre moltes d'altres: Vendelplà. Dir. Lluís M. Guëll. 2005-2011; Crematorio. Dir. Jorge Sánchez Cabezudo. 2010; Hospital central. Dir. Jacobo Rispa. 2005; Comisario. Dir. Paino. 2005. Cinema: Entre moltes d'altres: Fràgil. Dir. Juanma Bajo Ulloa; La memoria y el perdón. Dir. Giorgio Catani; Nosotras. Dir. Judith Colell. <http://immacolomer.aadpc.cat>

Llicenciada al 2006 per l'Institut del Teatre de Barcelona. Al 2005, gràcies a una beca, va estudiar a PWST, l'escola d'art dramàtic de Cracòvia. Del 2009 al 2013 forma part de la Companyia del Círcol Maldà i va participar com actriu en els espectacles de Pep Tosar Nocturn, Somnis de Somnis, La casa en obres i El Mestre i i Margarita. També amb Tosar va treballar a

Qui bones obres farà, que s'estrenà al Teatre Nacional de Catalunya al maig de 2016.

Com a dramaturga i directora crea els espectacles Oblideu-vos de nosaltres, un espectacle a partir de l'obra del poeta i dramaturg polonès Tadeusz Rozewicz, estrenada al Círcol Maldà; Normes de la desesperació, que es va estrenar a l'Obrador de la Sala Beckett i després va fer temporada al Círcol Maldà; La suma i la resta, a partir de la novel·la "La Immortalitat", de Milan Kundera, que es va representar, per darrera vegada, a la Sala Fènix; i La ciutat llunyana, un espectacle musical sobre el declivi del Paral·lel barceloní i una de les seves vedettes. També ha col·laborat amb en Pep Tosar en les dramatúrgies i en l'ajudantia de direcció de Poseu-me les ulleres, un espectacle sobre la vida i l'obra de Vicens Andrés Estellés, de Amb la claredat augmenta el fred, a partir de "Els meus premis" de Thomas

Bernhard que s'estrenà al Festival Grec 2013, de Federico García, que s'ha estrenat al Festival GREC 2015 de Barcelona i que va fer tres temporades entre el Teatre Romea i el Teatre Goya després d'una gira de més de dos anys que encara continua. I de El Fingidor, a partir de la vida i l'obra de Fernando Pessoa, estrenada al Festival GREC 2021.

Com a actriu, a més, ha treballat a Automàtics de Javier Daulte, que es va estrenar a Temporada Alta i va fer temporada a la Sala Muntaner, als espectacles propis La suma i la resta, Normes de la desesperació i Oblideu-vos de nosaltres, a Carrer de Txernòbil, dirigit per Joaquim Armengol i estrenat el 2 de novembre de 2019 a la sala La Planeta i el 2020 va fer temporada a La Seca Espai Brossa. I el 2023 va estrenar El regne de les dones, un dramatúrgia seva a partir d'un relat d'Anton Txèkhov dirigit per Joan Fullana.

En el mitjà audiovisual va participar en la pel·lícula que TV3 va produir sobre Automàtics, a la sèrie de tv3 El cor de la ciutat, a la mini-sèrie, també de TV3, La Fossa, a la pel·lícula Darrere la porta i a la pel·lícula Niebla de Sandra Kaetchner.

LA CRÍTICA HA DIT

Un fabulós retrat de Thomas Bernhard

Santi Fondevila, TIMEOUT

A Amb la claredat augmenta el fred, Pep Tosar ofereix una lliçó interpretativa magistral.

Joan-Anton Benach, LA VANGUARDIA

El Bernhard de Tosar és versemblant, brillant i sumament efectiu

Matías Néspolo, EL MUNDO

